

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

LÕPLIK
A6-0383/2005

1.12.2005

RAPORT

Säästva arengu keskkonnaaspektid
(2005/2051(INI))

Keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjon

Raportöör: Anne Ferreira

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
EXPOSÉ DES MOTIFS	14
TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS	19
MENETLUS	23

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

säästva arengu keskkonnaaspektide kohta (2005/2051(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 31. mai 2001. aasta resolutsiooni keskkonnapoliitika ja säästva arengu kohta: Euroopa Ülemkogu Göteborgi kohtumise ettevalmistamine¹;
- võttes arvesse oma 28. veebruari 2002. aasta resolutsiooni säästva arengu strateegia kohta seoses Euroopa Ülemkogu Barcelona kohtumisega²;
- võttes arvesse oma 16. mai 2002. aasta resolutsioone seoses 2002. aasta säästva arengu teemalise ülemaailmse tippkohtumise ettevalmistamisega³;
- võttes arvesse komisjoni töödokument "Keskkonnakaalutluste integreerimine teistesse poliitikavaldkondadesse – Cardiffi protsessi kokkuvõte" (KOM(2004)0394);
- võttes arvesse komisjoni teatist "2005. aasta kokkuvõte ELi säästva arengu strateegiast: esialgne hinnang ja tulevikusuunad" (KOM(2005)0037);
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu Göteborgi (15.–16. juuni 2001), Barcelona (15.–16. märts 2002) ja Brüsseli (16.–17. juuni 2005) kohtumistel tehtud järeldusi;
- võttes arvesse uuendatud Lissaboni strateegiat, mille Euroopa Ülemkogu võttis vastu 22.–23. märtsi 2005. aasta kohtumisel;
- võttes arvesse komisjoni strateegilisi eesmärke 2005–2009 "Heaolu, solidaarsus ja turvalisus"(KOM(2005)0012);
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsust nr 1600/2002/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse kuues keskkonnaalane tegevusprogramm⁴, ja selle poliitilisi strateegiaid;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
- võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni raportit ning tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamust (A6 0383/2005);

A arvestades, et Johannesburgi tippkohtumisel 2002. aasta septembris määratleti viis põhivaldkonda, milles tuleb saavutada konkreetseid tulemusi: tervishoid, energeetika,

¹ EÜT C 47 E, 21.2.2002, lk. 223.

² EÜT C 293 E, 28.11.2002, lk. 84.

³ ELT C 180 E, 31.7.2003, lk. 507 ja 517.

⁴ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

põllumajandus ja bioloogiline mitmekesisus, ökosüsteemide majandamine, vesi ja reovee puhastamine;

- B. arvestades, et 1992. aasta Rio ning 2002. aasta Johannesburgi tippkohtumisel võetud kohustustest hoolimata ei ole allakirjutanud riigid võtnud vajalikke meetmeid, et muuta praegust arengusuunda ressursside üleekspluateerimise ning looduskeskkonna saastamise, loodusvarade vähenemise ja kliimamuutuste poole, mis kujutavad endast selle läbikukkumise kõige silmatorkavamaid elemente;
 - C. arvestades, et 1990. aastatest alates on kliimakatastroofide hulk Euroopas üle kahe korra suurenenud, ning et ilmselt jätkub kliima soojenemine, mille mõju kohta meie majanduse elujõulisusele, ökosüsteemile ja inimeste tervisele on üha rohkem ja käegakatsutavamaid tõendeid;
 - D. arvestades, et vaja on kasvu uut määratlust, mis põhineks loodusvarade vastutustundlikul ja tõhusal kasutamisel ning tootmis- ja tarbimisviiside muutmisel;
 - E. arvestades, et säästev areng on põlvkondade, aga ka põhja- ja lõunamaade solidaarsuse küsimus ning et Euroopa Liit on sunnitud tegema arengupoliitilise valiku, mis võimaldaks arengumaade elanikkonnale ligipääsu paremale elule, hoides samas planeedi keskkonda;
1. tunneb heameelt, et komisjon esitab eelnevalt võetud kohustusest tulenevalt säästva arengu strateegia hinnangu; suhtub pooldavalt säästva arengu juhtpõhimõttesse, mille Euroopa Ülemkogu võttis vastu 2005. aasta juunis; nõuab, et komisjon võtaks tarvitusele kõik abinõud, et strateegia vaadataks nendest juhtpõhimõtetest lähtudes võimalikult kiiresti läbi ning et nõukogu eesistujamaa Austria võtaks tarvitusele vajalikud meetmed, et läbivaadatud strateegia saaks 2006. aasta esimese poolaasta jooksul vastu võtta;
 2. avaldab kahetsust, et säästva arengu strateegia läbivaatamist ei korraldatud koos Lissaboni strateegia vahearuaude läbivaatamisega; soovib, et läbivaadatud säästva arengu strateegiast saaks Euroopa pikaajaline strateegia, et Euroopa määraks kindlaks parima poliitilise projekti, mille abil suudetakse saavutada säästva maailma eesmärgid 50 aasta jooksul, ning et liidu muud keskmise tähtajaga poliitilised protsessid, näiteks Lissaboni strateegia, oleksid selle pikaajalise strateegiaga kooskõlas;
 3. rõhutab piiratud majandusressursside valguses vajadust mõlema strateegia järelevalvementluse ning identse, tõhusa ja süstemaatilise läbivaatamise järele;
 4. avaldab kahetsust, et enamik komisjoni teatise teises osas sisalduvaid suundi ei vasta teatise esimeses osas toodud vajalike väljakutsete ulatusele; rõhutab teatavate suundade ebapiisavust, eriti mittesäästvate arengusuundade vastase võitluse osas;

Mittesäästvate arengusuundade süvenemine

5. nõustub komisjoni tõdemusega, et mittesäästvad arengusuunad on süvenenud loodusvarade kuritarvitamise ja saastamise, bioloogilise mitmekesisuse hävimise,

kliimamuutuste süvenemise, kuid samuti ebavõrdsuse ja vaesuse, samuti riigivõla kogunemise osas nii Euroopa Liidus kui kolmandates riikides;

6. toetab komisjoni nõudmist püstitada eesmärgid võitluseks nimetatud negatiivsete suundumustega; keskpika eesmärgina peaks kesksel kohal olema Euroopa põhiseaduses püstitatud nõue taotleda "Euroopa säästvat arengut, mis põhineb tasakaalustatud majanduskasvul [...], kõrge konkurentsivõimega sotsiaalsel turumajandusel, mille eesmärk on saavutada täielik tööhõive ja sotsiaalne progress, samuti kõrgetasemelisel keskkonnakaitsel ja keskkonna kvaliteedi parandamisel"; on arvamusel, et sellest kõrgemast eesmärgist peab tuletama konkreetsed vahe-eesmärgid;
7. arvab, et säästva arengu strateegia peab olema paindlik ning võimaldama niisuguste meetmete ja üldise poliitika kohaldamist, mis on kohandatud kohaliku arengu nõudmistega ning selle territooriumi ja ühiskonnaga seotud piirangutega, mille suhtes seda kohaldatakse, samuti nende olukorraga;

Kliimamuutused, transport, puhas energia ja energiatarbimise kontroll

8. tõdeb, et vaatamata õigusaktidele, mille Euroopa Liit on vastu võtnud atmosfääri saastamise ja kasvuhoonegaaside vähendamiseks, ning liidu tehnikaalastele edusammudele selles valdkonnas, valitseb oht, et Euroopa Liit ei saavuta Kyoto protokollis eesmäärke 2012. aastaks, sest puuduvad sobivad meetmed, mis peataksid teeliikluse kasvu;
9. tunneb muret ka lennuliikluse ja selle sektori saasteainete suure ja kiire kasvu üle; kui kiiresti ei võeta meetmeid, langevad ohtu kasvuhoonegaaside heite vähendamise eesmärgid; nõuab tungivalt, et komisjon võtaks kiiresti meetmed selleks, et vähendada lennunduse kliimamõju, luues ajavahemikuks 2008–2012 lennundussektori heitkogustega kauplemise pilootsüsteemi, mis hõlmab kõiki ELi lennujaamadesse saabuvaid ja neist väljuvaid lende, ning nõuab samaaegset vahendite loomist kõikide lennuliiklusest tulenevate kliimamõjudega tegelemiseks;
10. kutsub komisjoni ja nõukogu üles suurendama pingutusi ja kohandama olemasolevaid õigusakte uusimate teaduslike teadmiste põhjal, samuti näitama lahendusi, et saavutada õhusaaste olulist vähendamist ja kasvuhoonegaaside heite vähendamist 15–30% võrra 2020. aastaks ja 80% võrra 2050. aastaks 1990. aastaga võrreldes, ühiste, kuid diferentseeritud kohustuste abil, kuna viimased uuringud on kinnitanud, et kliimamuutuste leevendamine nõuab heite tugevamat vähenemist Euroopas ja maailmas;
11. toetab komisjoni ettepanekut viia suur osa teetranspordist üle keskkonnasõbralikumatele transpordiliikidele; kutsub komisjoni, nõukogu eri koosseise ja Euroopa Ülemkogu üles võtma kiiresti tarvitusele meetmeid, et viia erinevate transpordiliikide osakaal 1998. aasta tasemele hiljemalt 2010. aastaks ja hoida seda taset; leiab üldisemas plaanis, et keskkonnasõbralikum liikluspoliitika nõuab poliitika põhjalikku muutust;
12. kahetseb, et loodusvarade kasutamine Euroopas ületab läbiviidud uuringute kohaselt praegu rohkem kui kahekordselt bioloogilise võimsuse, mis tähendab, et Euroopa

omastab ebaproportsionaalselt suure osa olemasolevatest looduslikest maa- ja mereressurssidest;

13. avaldab kahetsust, et enamik liikmesriike on oma energiatarbimises ikka väga sõltuvad naftast; toetab keskmise tähtajaga ja pikaajalisi eesmärke taastuva ja puhta energia valdkonnas; kahetseb, et komisjon võttis tagasi ettepaneku võtta vastu nõukogu direktiiv, mis käsitleb võimalust kohaldada alandatud aktsiisimäära biokütuseid sisaldavatele teatud mineraalõlile ja biokütustele, samal ajal kui Euroopa Parlament toetas neid meetmeid;
14. tervitab komisjoni kavatsust esitada biomassi tegevuskava, et õhutada biokütuste kasutamist fossiilsete energiatega asemel; palub komisjonil esitada meetmeid, mis võimaldaksid lahendusi bioenergeetiliste kultuuride arendamiseks Euroopa Liidus;

Loodusvarade majandamine

15. tunnistab, et veepoliitika head küljed edenevad aeglaselt ja osaliselt ning ilmnevad rohkem keskmises ja pikaajalises perspektiivis; kutsus kõiki liikmesriike, eriti Lääne- ja Lõuna-Euroopa liikmesriike võtma kõik vajalikud meetmed, et tagada veega varustamine koduseks tarbimiseks, majandus- ja põllumajandustegevuseks, erilise väärtusega ökosüsteemide säilitamiseks ja taastuva energia tootmiseks; pöördub nõukogu ja komisjoni poole palvega jätkata veepoliitikat puudutavaid vajalikke jõupingutusi, et ennetada igasugust veepuudust ja saastet (nitraadid, pestitsiidid, ohtlikud ja bioakumuleeruvad ained ning sisesekreetsiooni talitlust häirivad ained) ning võimalusel parandada olukorda;
16. ergutab Euroopa Liitu saavutama ambitsioonikat eesmärki pidurdada 2010. aastaks bioloogilise mitmekesisuse hävimine Euroopas ja maailmas; kahetseb, et nii Euroopa kui rahvusvahelisel tasemel vastu võetud otsused ja meetmed ei võimalda seda eesmärki ettenähtud ajaks saavutada ning mitmeid looma- ja taimeliike ähvardab väljasuremine; nõuab seetõttu komisjonilt, et see esitaks uue ambitsioonika Euroopa tegevuskava, mis oleks ühtne ning vajalikul määral rahastatud, et täita nii Euroopa Liidu kui kolmandate riikide ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse kaitsmise ja taastamise eesmärgid; arvab, et on vaja teha veel rohkem, et integreerida bioloogilise mitmekesisuse kaitse täielikult kõikidesse Euroopa Liidu asjaomastesse poliitikavaldkondadesse, eelkõige põllumajandusse, regionaalarengusse, kalandusse ja arengusse; palub nõukogul ja komisjonil hoolitseda selle eest, et Natura 2000 võrgustikule eraldataks piisavad vahendid; kutsus lisaks komisjoni üles pakkuma veekeskonna jaoks välja õigusvahendi, mille eeskujuna oleks Natura 2000;
17. palub Euroopa Liidul ja liikmesriikidel kaasata vastavalt Johannesburgis ja muu Euroopa poliitika raames kindlaksmääratud põhimõtetele säästvasse arengusse tuttavliku keskkonna moodustavate ja sageli rikkuste allikaks olevate looduskeskkonna ning maastiku-, linna- ja ajalooliste ressursside säilitamine;

18. kahetseb, et jäätmete, eriti pakendite kogumaht on suurenenud; nõuab komisjonilt, et jäätmeid puudutav poliitiline strateegia sisaldaks uusi sätteid, mille eesmärk on jäätmete tootmise keskmise tähtajaga ja pikaajaline vähendamine juba nende tekitamise algetapis;

Maa kasutamine

19. nõuab, et linnapiirkondade laiendamisel ja infrastruktuuride (teed, raudteed, sadamad, lennuväljad, kanalid, gaasijuhtmed, naftajuhtmed jne) parandamisel kaitstaks haritavat maad, metsi ja kaitsealasid; palub komisjonil, kui too seda vajalikuks peab, tugevdada kehtivaid õigusakte, et tagada keskkonnamõtjude optimeerimine, üleeuroopaliste võrkude elujõulisus ja bioloogilise mitmekesisuse säilitamise eesmärgi saavutamine 2010. aastaks;
20. palub komisjonil lisada ühenduse keskkonnameetmetesse pinnase kaitse; juhib veel kord tähelepanu pinnase halvenemise igasuguse protsessi lõppfaasile, st viljatuks muutumisele, mis puudutab suuri liidu piirkondi ja mille tagajärjed vaesusele, bioloogilise mitmekesisuse kadumisele, vee kvaliteedile ja kliimamuutustele on ilmsed; tuletab meelde põhirolli, mis metsadel on pinnase kinnistamisel, erosiooni vältimisel, süsinikdioksiidi sidumisel ja üleujutuste ärahoidmisel;
21. toetab komisjoni ettepanekut pakkuda välja linnakeskkonna poliitiline strateegia, mille eesmärk peab olema tõsta linnapiirkondade kvaliteeti, et tagada Euroopa kodanikele terve elukeskkond, eriti mis puudutab linnapiirkondade õhu kvaliteeti; leiab, et selles küsimuses on kolm esmatähtsat valdkonda: puhast või vähem saastavat tehnoloogiat kasutava ühistranspordi arendamine, säästva ja kõrge keskkonnakvaliteediga ehituse edendamine ning säästev linnaplaneerimine, et takistada muu hulgas majanduslikku ja ühiskondlikku eraldumist ning roheliste linnapiirkondade vähenemist;
22. tõdeb, et hoolimata võetud kohustustest ei ole Euroopa Liit ikka veel saavutanud majanduskasvu ja loodusvarade ekspluaterimise eraldamise eesmärki; kutsub komisjoni üles esitama ettepanekuid meetmete ja õigusaktide kohta, mille eesmärk on 2010. aastaks neljakordistada ja 2025. aastaks kümnekordistada ressursside ja energia kasutamise tõhusus tootmises ja tarbimises;
23. rõhutab, et loodusvarade haruldaseks muutumine, saastamine ning üha keerulisem juurdepääs loodusvaradele ja toorainele kujutab endast ohtu bioloogilisele mitmekesisusele ning nende tulemuseks on hindade tõus, mille ulatus destabiliseerib suuremal või vähemal määral Euroopa Liidu ja kolmandate riikide majandus- ja sotsiaalsüsteeme, ning konfliktiohu suurenemine; sellest tulenevalt märgib kahetsusega komisjoni ja Euroopa Liidu olukorra kõrgusel olevate vastuste puudumist;

Rahvatervis

24. avaldab kahetsust lõhe üle hinnangutel põhinevate tervisele avalduvate keskkonna halvenemise mõjude ja nende meetmete tagasihoidlikkuse vahel, mida komisjon oma Euroopa 2004.–2010. aasta tegevuskava raames keskkonna ja tervise huvides välja pakub (KOM(2004)0416); leiab, et selline suundumus ei vasta tegelikule säästva arengu

poliitikale, mille eesmärk on vähendada terviseohte ning tagada meie sotsiaal- ja tervisekindlustussüsteemi elujõulisus;

25. võtab rahuldustundega vastu REACHi ettepaneku, mille eesmärk on parandada tervishoidu ja keskkonda, säilitades samas konkurentsivõime ning soosides Euroopa keemiatööstuse uuenduslikkust; soovib, et uue, esialgselt 1. jaanuariks 2007 kavandatava süsteemi jõustumine ei viibiks;

Rahvusvaheline külg

26. nõuab liikmesriikidelt, et nad laiendaksid veel enam arengumaade võlgade kustutamist; leiab, et keskkonnakaitsemeetmed ja mehhanismid, millega minna üle keskkonnasõbralikule tehnoloogiale, peavad kaasnema võlgade kustutamise programmiga;
27. palub Euroopa Liidul täita kohustusi, mis ta on võtnud erinevate rahvusvaheliste konventsioonidega ning teha vajalikud algatused, et erinevad riigid ja rahvusvaheline ühendus täidaksid kohustusi, mis võeti hiljutistel ülemaailmsel säästva arengu strateegiaga otseselt või kaudselt seotud läbirääkimistel (Kyoto, Monterrey, Doha, Johannesburg);
28. rõhutab, et uuendatud strateegia peab selgelt kinnitama, et ta võtab oma eesmärgiks Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) reformimise, allutades kaubanduse säästva arengu eesmärkidele, rahvusvahelistele keskkonna säilitamise kohustustele ja rahvusvaheliste sotsiaalvaldkonda puudutavate konventsioonide austamisele, sealhulgas Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni kehtestatud eeskirjad; kutsub Euroopa Liitu üles töötama ettevaatuspõhimõtte tunnustamise ning läbipaistva kohaldamise nimel WTOs;
29. nõuab, et poliitilises plaanis tunnustataks mõju, mida Euroopa Liit avaldab maailma ressursside tarbimisele – teisisõnu tema “ökoloogilist pitsarit” –, sest Euroopa Liit ehk 7% maailma rahvastikust põhjustab sõltumatute uuringute järgi 17% nõudmisest, mis mõjutab inimkonna koguressusse;
30. nõuab, et Euroopa Liidu säästva arengu strateegia välismõõde oleks üldine raamistik, mis tagab kõikide nende ühenduse poliitikavaldkondade ühtluse, millel võib olla tagajärgi keskkonnanressurssidele ja Euroopa Liidu partnerriikide säästva arengu poliitikale; nõuab lisaks, et see strateegia sisaldaks nende vahendite spetsiifilist hindamist, millega Euroopa Liidu poliitika võib aidata arengumaadel saavutada oma millenniumi arengueesmärke 2015. aastaks;
31. tervitab komisjoni ettepanekut, mis käsitleb Euroopa Liidu järgmist keskkonna ja loodusressursside valdkonna poliitilist programmi, mis peaks puudutama kõiki Euroopa Liidu partnerriike (Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrument ning Euroopa arengu- ja majanduskoostöö instrument), et algatused, mis on seotud säästva arengu strateegia välismõõtmetega, saaks lõimida järgmisesse, 2007.–2013. aasta finantsperspektiivi;
32. rõhutab, et vaesuse ja keskkonna vahel on tugev seos ning tõdeb, et vaesuse vähendamiseks tehtud pingutused, põhiliselt majanduskasvu abil, ei arvesta sageli

asjaoluga, et vaesed sõltuvad keskkonnast; soovib seega võtta spetsiifilisi algatusi, et uurida sidemeid vaesuse ja keskkonna vahel poliitika ja programmide raames, ning märgib samas, et tuleb teha lõpp seosele majanduskasvu ja keskkonna halvenemise vahel, edendades säästvat tarbimist ja tootmist, et tegeleda pakkumise ja nõudmise probleemide lahendamise arengumaades;

33. kutsub liikmesriike ja Euroopa Liitu üles edendama rahvusvahelistes institutsioonides, eelkõige ÜROs ressursside, eriti vee tunnustamist maailma üldkasutatavate väärtustena;

Tegutsemisvahendite loomine

34. tunneb heameelt, et Euroopa Liidu eesistujariik Ühendkuningriik teatas Cardiffi protsessi taaskäivitamisest; kutsub nõukogu üles võtma komisjoni abiga tegelikud meetmed, millega keskkonna säilitamine integreeritaks teistesse poliitikavaldkondadesse;
35. rõhutab, kui oluline on säästva arengu mõiste integreerimine kõigisse ühenduse poliitikavaldkondadesse, millega tegeldakse riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil ning ettevõtete ja valitsusväliste assotsiatsioonide ja organisatsioonide poolt ka eratasandil;
36. meenutab, et Ålborgi harta tegi linnadest säästva arengu võtmetegelased; Euroopa Liidu keskkonnaalaste saavutuste parandamiseks tuleb julgustada säästvat ja ühtlast linnahaldust ning muuta üldiseks heade tavade kasutamine kohalikul tasandil eelkõige tänu linnadevahelistele vahetusvõrkudele;
37. tunneb heameelt, et komisjon on hinnanud kõigi oma otsuste ja õigusloomega seotud ettepanekute mõju; nõuab komisjonilt selle mehhanismi keskkonna- ja ühiskondliku aspekti tugevdamist ja edasist paremini arvessevõtmist; tuletab meelde, et see mehhanism aitab teha poliitilisi otsuseid, kuid ei saa ega tohi neid mingil juhul asendada;
38. tunneb heameelt, et komisjon ja Eurostat võtsid vastu ligikaudu 150 näitajat ning nende alajaotuse kolme tasandisse, et hinnata säästva arengu strateegia elluviimist ja seatud eesmärkide järk-järgulist saavutamist; kutsub komisjoni ja Eurostatit üles neid näitajaid korrapäraselt hindama ja vajaduse korral kohandama, et oleks võimalik probleemide ja keskkonna muutumist paremini arvestada; nõuab, et komisjon tagaks suurema arvestamise keskkonnaga nende neljateistkümne näitaja loetelus, mille abil hinnatakse Lissaboni strateegia edusamme; arvab, et see loetelu peaks sisaldama ka bioloogilise mitmekesisuse näitajat;

Stimuleerimine turuvahendite abil

39. võtab teadmiseks komisjoni ettepaneku täiendada traditsioonilisi reguleerivaid vahendeid turupõhiste vahenditega, näiteks kulude arvessevõtmine, keskkonnamaksud, subsiidiumid, heitkogustega kauplemise skeemid;
40. toetab komisjoni taotlust, mille eesmärk on, et turuhinnad kajastaksid majandustegevuse tegelikke kulusid, eriti keskkonnakulusid, et muuta tootmis- ja tarbimismudeleid; leiab,

et selle saavutamiseks tuleb võtta ning kiiresti kohaldada meetmeid maanteetranspordi sektoris, et anda eelisseisund ühistranspordivahendite kasutamisele;

41. toonitab asjaolu, et selliste sammude juures tuleb arvesse võtta kõigi sissetulekuid ning leida tasakaal vajaduste rahuldamise, põhivabaduste ja -õiguste ning keskkonnakvaliteedi vahel;
42. nõuab tungivalt, et komisjon toetaks oma tulevastes ettepanekutes Euroopa Parlamendi raportile Euroopa säästva turismi uute perspektiivide ja uute väljakutsete kohta;
43. rõhutab, et Euroopa subsiidiumide ja abi andmise tingimused, eriti ühtse põllumajanduspoliitika valdkonnas, peavad aitama anda konkreetsemat kuju säästva arengu poliitikale; palub tungivalt teha nii kiiresti kui võimalik lõpp kõikidele mittesäästvate tegevuste subsiidiumidele, eelkõige energia ja põllumajanduse valdkonnas;
44. märgib, et pinnase ja haritava maa erosiooni ja viljakuse vähenemise suurenemine seab tõsisesse ohtu meie võime tagada kaaskodanike varustamine toiduga; palub seetõttu teha ühtse põllumajanduspoliitika uue reformi raames ettepanek harimisviiside taastasakaalustamiseks ning võtta arvesse teistes riikides selles valdkonnas tehtud katseid; arvab, et geneetiliselt muundatud taimed ja organismid ei ole praegu rahuldav vastus probleemidele, mis tulenevad kemikaalide kasutamisest põllumajanduses;
45. toetab keskkonnamaksude sisseseadmist ühenduse tasemel; rõhutab, et koos teiste turuvahenditega on need saaste vähendamise eduka poliitika jaoks hädavajalik vahend; kutsub komisjoni üles ettepanekuid tegema ja liikmesriike esimest Euroopa keskkonnamaksu hiljemalt 2009. aastaks vastu võtma;
46. rõhutab, et turupõhised vahendid võiksid luua ka tõelisi võimalusi keskkonnakaitse valdkonnas; kutsub komisjoni üles töötama välja sihtotstarbelisi ettepanekuid;
47. palub komisjoni tunnustada, õhutada ja toetada nii Euroopa Liidus kui ka kolmandates riikides ning rahvusvahelistes organisatsioonides uute säästlikumate majandusmeetodite arengut, milleks on sotsiaalne ja solidaarne majandus ning õiglase kaubandus;

Uuendused

48. nõustub komisjoni ettepanekuga investeerida keskkonnasõbralikuma tehnoloogia uuendamisse, kuna teaduslikud ja tehnilised uuringud peavad arvestama keskkonna ja ühiskonna probleemidega; avaldab siiski kahetsust, et komisjon ei maini uute keskkonnatehnoloogiate arengu toetamiseks tehtavate investeeringute osakaalu sisemajanduse kogutoodangus;
49. nõuab, et seitsmendat teadusuuringute raamprogrammi rakendataks selliselt, et säästev areng leiaks üha rohkemates valdkondades kandepinda ning aitaks kaasa kvaliteetsete töökohtade loomisele;

50. rõhutab, et uuendused keskkonnatehnoloogia sektoris on põhilised säästvate arengusuundade käivitajad keskkonna valdkonnas ning et riigi juhitud meetmed, mille eesmärk on muuta tootmis- ja tarbimisharjumusi, võivad “käivitamisabina” tõhusad olla;
51. kutsub Euroopa Liitu üles tugevdama jõupingutusi ja tegema otsuseid, et liidust saaks ressurside ja energia kasutamisel maailma kõige ökonoomsem majandus; rõhutab, et niisuguste eesmärkide saavutamine teeks võimalikuks suurema sõltumatuse ja turvalisuse ressurside ning energiaga varustamise alal, samuti seose kaotamise majanduskasvu ja loodusressursside kasutamise vahelt;

Säästva arengu põhimõtete kohaldamine

52. tuletab meelde, et põhimõte “saastaja maksab” ja ettevaatuspõhimõte tuleb kinnitada avalikku korda reguleerivateks põhimõteteks tervishoiu, toiduohutuse, tarbija- ja keskkonnakaitse valdkonnas;
53. kutsub komisjoni ja nõukogu üles kaaluma põhjalikumalt asendatavuse põhimõtet, mis võib endast kujutada uute, keskkonna- ja tervisesõbralikumate tehnoloogiate alaste teadusuuringute ja arengu stimuleerimise valdkonnas võimsat liikumapanevat jõudu;

Kodanike ja ettevõtjate teavitamine ja kaasamine

54. leiab, et keskkonnakaitse eeldab ühtaegu nii teavitamist, teadvustamist kui harimist; on seisukohal, et strateegia peab olema läbipaistva, Euroopa kodanikke kaasava protsessi tulemus ning selleks on vaja täielikult ellu viia Århusi konventsioon¹, mis käsitleb keskkonnainfo kättesaadavust ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemist ning neis asjus kohtu poole pöördumist;
55. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles jätkama keskkonnahariduse arendamist ning tegema sellest iseseisva põhihariduse ning looma täiskasvanutele suunatud programme nende teavitamiseks ja teadlikkuse tõstmiseks;
56. nõuab ootuste täitmist, mis on seotud kogu töövõimelise elanikkonna – olenemata vanusest ja soost – hõivamisega tööturul, kasutades selleks elukestva õppimise võimalust, et edendada sel moel kõiki meetmeid säästva arengu strateegia raames;
57. kutsub üles arendama elukestvat õpet, mis võtaks kutsehariduse valdkonnas rohkem arvesse tehnika ja tootmisviiside arengu perspektiivi; toonitab, et see on kõigi töötajate, eriti palgatöötajate jaoks oluline võimalus, mille abil omandada uusi tehnoloogiaid ning mille käigus kohaneda areneva tööturuga;
58. tunneb kahetsust, et ettepanekud võitlemiseks vaesuse, sotsiaalse tõrjutuse ja ebavõrdsuse suurenemisega on nõrgad; palub Euroopa Komisjonil esitada konkreetsed meetmed ja algatused, et nendes valdkondades tehtaks olulisi edusamme 2010. aastaks; ootab ka liikmesriikidelt, et need teeksid otsuseid ja võtaksid konkreetseid meetmeid, mille eesmärk on kiiresti ja oluliselt vähendada vaesust, sotsiaalset tõrjutust, tööpuudust

¹ ELT L 124, 17.5.2005, lk 4.

ja ebavõrdsust; arwab, et liberaliseerimispoliitika ei ole nendele probleemidele lahendus;

59. rõhutab, et sotsiaalkaitseüsteemide säästvat rahastamist on võimalik tagada üksnes põlvkondadevahelise suurema solidaarsusega; rõhutab, et on eriliselt tähtis kasvatada kodanikke vastutustundlikuks sotsiaalsetes ja keskkonnaküsimustes; nõuab tööjõukulutuste vähendamist liikmesriikide maksusüsteemides; nõuab liikmesriikidevahelist suuremat koordineerimist, et vähendada sotsiaalset tõrjutust, tagada paremini Euroopa kõigi kodanike sotsiaalne kaitse ning kehtestada kõikjal kõrged ja ühtsed ökoloogilised normid;
60. ootab Euroopa Liidult tõsist ja kindlat pühendumist, et tugevdada Euroopa sotsiaalmudelit; rõhutab, et kvaliteetseid sotsiaalkindlustussüsteeme tagavat rahastamist ei saa saavutada ilma suurema solidaarsuseta; palub Euroopa Komisjonil töötada välja sotsiaalse olukorra hindamise näitajad ning lisada need liidu üldise arengu analüüsidesse;

Poliitilised strateegiad

61. rõõmustab, et esimene poliitiline strateegia on nüüd lõpuks vastu võetud; palub komisjonil tagada, et kõik väljakuulutatud poliitilised strateegiad võetaks vastu nii kiiresti kui võimalik ja hiljemalt 2006. aasta suveks;
62. märgib rahuldustundega ära mitmesuguste ühenduse õigusaktide vastuvõtmise ja läbivaatamise, eriti keskkonnakaitse valdkonnas; leiab, et suur hulk õigusaktidest, eriti ühtse põllumajanduspoliitika ja kalanduspoliitika reform ei arvesta piisavalt säästva arengu eesmärke ja soodustavad ikka veel intensiivseid tootmisviise;
63. palub komisjonil teha oma säästva arengu strateegia läbivaatamise ettepaneku raames nõudlikumaid ettepanekuid nimetatud strateegia järelevalve valdkonnas; rõhutab, et läbivaadatud strateegiat tuleb igal aastal hinnata, nagu otsustati Euroopa Ülemkogu Göteborgi kohtumisel 2001. aastal; nõuab, et vahepeal ja vajadusel võidaks seda hindamist täiendada meetmete ja ettepanekutega, mille eesmärk on saavutada algselt püstitatud eesmärgid; tervitab parlamendi kaasamist sellesse hindamisse;

Lõppjärelused

64. tunneb heameelt komisjoni tahte üle võtta mitmesuguseid meetmeid säästva arengu toetuseks; märgib samas kahetsusega, et väljakuulutatud kavatsuste ja poliitiliste ettepanekute vahel on lõhe; leiab, et keskkonnaseisundi halvenemise tõttu ei tohi säästva arengu strateegia muutmise prioriteetid seiseda peamiselt kooskõlastavates ja teadmiste suurendamise meetmetes, vaid selgete ettepanekute tegemises keskmise tähtajaga ja pikaajaliste tegevuste ja eesmärkide, vahendite ja kontrollsüsteemi, seire ja korrapäraste hindamiste kohta;
65. on kindlalt veendunud, et säästev areng kujutab endast Euroopa Liidu jaoks põhilist ja olulist vahendit, mis soodustab majanduslikku ja ühiskondlikku progressi, parandab kodanike elukvaliteeti ja elatustaset ning võimaldab luua inimeste suurema sõltumatusena teenistuses oleva uue poliitilise kontseptsiooni;

66. kutsub üles finantsperspektiivis 2007–2013 arvestama piisava hulga vahenditega, et töötada erinevatel tasanditel vastu mittesäästvatele suundumustele nagu vaesus, sotsiaalne tõrjutus ja ühiskonna vananemise tagajärjed; rõhutab, et säästev areng peab seepärast olema ELi kõigi poliitikavaldkondade juhtpõhimõte; soovitab, et nimetatud finantsperspektiiv näeks ette piisavad rahalised vahendid täieliku tööhõive ja sotsiaalse integratsiooni toetamiseks ning vaesuse likvideerimiseks ja sotsiaalse, territoriaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse tugevdamiseks;
67. ei saa jätta rõhutamata, et läbivaadatud strateegia eeldab tõelist muutust ennekõike meie tootmis- ja tarbimisviisides ning majandustegevuse eesmärkide üle mõtlemises;
68. peab vajalikuks tuletada meelde, et tegevusetusel on üha suurem hind ja tagajärjed ning see muudab Euroopa Liidu ühiskondliku progressi, tervishoiu ja keskkonnakaitse alaste eesmärkide teostamise ja saavutamise veelgi raskemaks ning kujutab endast tulevaste põlvkondade jaoks väljakannatamatut võlga;
69. nõuab, et temaga konsulteeritaks ametlikult komisjoni ettepaneku asjus, mis käsitleb säästva arengu strateegia läbivaatamist kohe selle avaldamisest peale;
70. teeb presidendile ülesandeks edastada resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

EXPOSÉ DES MOTIFS

Le développement durable est un objectif fondamental de l'Union européenne mais il s'agit aussi d'un défi mondial.

La stratégie de développement durable caractérisée par les objectifs du plein emploi, du bien être pour tous, de la solidarité internationale et de bonne qualité de l'environnement, implique une vision politique à long terme et au plus haut niveau.

Lorsqu' à Johannesburg en 2002, les différentes parties présentes se sont mises d'accord pour soutenir des positions politiques censées servir de feuille de route aux représentants des États signataires, on pouvait se réjouir à l'époque, de l'ambition affichée visant à mettre en œuvre des politiques soucieuses de la préservation de l'environnement, de la solidarité entre générations et surtout la forte implication dans la lutte contre la pauvreté.

Quelques années après, il faut se rendre à l'évidence : le bilan est mauvais, et les déclarations n'ont pas été suivies d'actes.

Nous sommes dans une situation d'urgence face à la dégradation croissante de l'état de la planète : réchauffement climatique, baisse de la qualité de l'air et de l'eau, raréfaction des ressources naturelles, biodiversité de plus en plus menacée, surconsommation énergétique, accroissement de la pauvreté, engrenage des violences, mal de vivre, omniprésence de la guerre dont tirent profit bien des intérêts économiques ou financiers.

Prioritairement, l'attention doit se porter aussi sur les cycles climatiques et hydrologiques dans leur interaction avec les interventions humaines, sur la capacité d'assimilation des déchets et de recyclage des nutriments, sur la pollinisation des cultures, sur le maintien de la diversité génétique, sur toutes les transformations qui agissent sur les mécanismes internes des écosystèmes et sur la diversité fonctionnelle, toute réduction de celle-ci se traduisant par une moindre capacité de régénération.

Le développement durable doit répondre à trois défis :

1) sociaux

Le revenu de 1% des plus riches représente celui des 57% les plus pauvres et 20% des citoyens consomment 80% des ressources naturelles.

2,4 milliards de personnes n'ont pas accès aux infrastructures sanitaires de base.

1,2 milliard disposent de moins d'un dollar par jour pour vivre.

1,2 milliard n'ont pas accès à l'eau potable.

900 millions sont en état de malnutrition.

17 millions meurent chaque année de maladies infectieuses et parasitaires curables.

2) environnementaux : le développement économique des pays riches repose en grande partie sur une surconsommation qui met en péril l'équilibre écologique de la planète et de la biosphère, détruisant ou raréfiant les ressources naturelles, multipliant les sources de pollution

majeures, perturbant les climats et portant gravement atteinte à la biodiversité. D'après les chiffres de l'UICN, (union internationale pour la conservation de la nature), une espèce d'oiseaux sur 8 et une espèce de mammifères sur 4 sont en voie d'extinction. Les catastrophes naturelles se multiplient, inondations et incendies ont encore touché cet été de nombreux pays européens, et les dégâts causés par le cyclone Katrina aux États-Unis sont immenses.

3) **démocratiques** : les populations doivent pouvoir redéfinir de manière collective les valeurs essentielles et les biens communs à l'humanité.

Pourquoi un tel décalage entre les déclarations et les actions ?

La conscience du risque que l'on fait courir à la planète et à l'humanité existe indéniablement. S'il est admis qu'il faut changer nos modes de production et de consommation, nous n'avons pas encore réussi à faire évoluer significativement le modèle économique existant. Ce modèle économique a permis, globalement, dans les pays industrialisés, un meilleur « bien être pour tous » mais nous n'avons pas su corriger ses conséquences négatives par des mécanismes efficaces. La course à la croissance est restée l'objectif principal sans que l'on s'appuie sur de nouveaux indicateurs de développement humain.

L'urgence d'une politique climatique

La multiplication des catastrophes naturelles, leur ampleur ne peuvent nous laisser indifférents. Il y a urgence à agir car de notre capacité à infléchir l'évolution climatique dépend notre propre avenir. L'UE, sur cette question, s'est fortement impliquée tant au niveau des conférences internationales que dans la mise en œuvre des politiques sectorielles. En se donnant comme objectif de diminuer de 8% les gaz à effet de serre par rapport à 1990, l'UE a fait preuve de détermination et de volonté. En se dotant de directives sur la réduction des émissions, les rejets d'origine industrielle ont diminué. Des règles plus strictes pour les voitures ont abouti à une meilleure performance énergétique et environnementale des véhicules. Cependant, les tendances observées en matière de transport sont alarmantes, l'augmentation du trafic routier a non seulement un coût social et environnemental mais aussi économique. Une politique volontariste dans ce domaine est indispensable. L'UE doit résolument s'engager dans le transfert du transport par route vers d'autres modes, ferroviaire et par voies navigables. Ceci illustre bien le paradoxe auquel l'UE est confrontée avec d'un côté la totale liberté de circulation des marchandises et de l'autre les conséquences de cette liberté sans borne : augmentation de la pollution et du prélèvement sur les ressources énergétiques. Il faut savoir que certains produits alimentaires de base peuvent faire des centaines de kilomètres pour être transformés à moindre coût avant de revenir sur le marché initial. C'est le cas notamment de certains produits laitiers et légumes.

Une politique volontariste dans le domaine des transports est indispensable. Elle devrait conduire à une diminution de la consommation d'énergie fossile et polluante. Ainsi elle contribuera à l'indépendance énergétique, tout en permettant d'améliorer la santé des Européens de plus en plus affectés par la pollution atmosphérique.

Pour cela, il faut intégrer le coût du transport dans les prix de revient des produits ou taxer les

transports en fonction de leur impact environnemental. Plus globalement, la question de la mobilité doit faire l'objet de mesures politiques ambitieuses, l'UE se situant au niveau le plus pertinent pour la mise en place, par exemple, de réseaux transeuropéens ferroviaires. La recherche et l'innovation technologique sont aussi des outils essentiels: le budget consacré au 7ème PCRD doit être à la hauteur de ces enjeux.

L'agriculture et l'utilisation de l'eau

La qualité générale de l'eau continue à se dégrader. Les traitements pour rendre l'eau potable sont de plus en plus poussés. De nouvelles molécules chimiques sont utilisées dans les cultures avant d'être rejetées dans le milieu naturel, et cela plus particulièrement au niveau de l'agriculture, contribuant largement à l'eutrophisation des eaux douces et des eaux du littoral, ainsi qu'à la pollution des nappes d'eau souterraines par les nitrates. L'évolution de l'état de l'eau est directement liée à la politique agricole commune en Europe et il faut vraiment appliquer, puis renforcer les règles de l'éco-conditionnalité telles que définies dans le cadre de la réforme de la PAC. Une bonne gestion de l'eau et de l'énergie nécessite de nouveaux modèles de production et la réadaptation des productions en place. Les aides et subventions européennes doivent être conditionnées à des systèmes durables de production.

La biodiversité

La biodiversité est de plus en plus menacée par notre système de production. L'activité économique et la recherche effrénée de la croissance déciment les écosystèmes. Les méthodes intensives de production ont provoqué, ces dernières décennies des dommages importants sur environ un tiers des terres productives du globe et les stocks des grandes pêcheries ont été perturbés, voire pratiquement décimés. Cette suractivité réduit sans cesse la biodiversité et ses effets s'avèrent dramatiques. Ce sont des composés chimiques et des gènes, parfois inconnus qui sont détruits, privant ainsi à jamais la recherche de ces éléments. La Convention de Montréal signée en 1992 spécifie que chaque nation est responsable de la biodiversité sur son territoire. Mais le problème doit être considéré au niveau mondial, la communauté internationale devant soutenir les pays en développement. Afin de mieux protéger et reconstituer certains milieux naturels, il est nécessaire de disposer d'indicateurs plus précis et d'une meilleure coordination entre les institutions. Dans le milieu marin, les efforts doivent être poursuivis afin de réaliser les objectifs de Johannesburg, en faveur d'une exploitation durable des ressources halieutiques en 2015. A l'instar du réseau Natura 2000 qui établit un réseau écologique européen des sites naturels protégés, il faut répertorier la biodiversité présente dans le milieu marin, conformément aux engagements pris par l'Union Européenne à la Convention OSPAR (Pour la protection du milieu marin de l'Atlantique du Nord-Est).

Santé et environnement

L'impact de l'environnement sur notre santé est indéniable : augmentation du nombre de personnes souffrant d'allergies, des décès anticipés liés à la pollution atmosphérique, des troubles liés à la procréation, des décès liés au cancer. Il y a urgence à mettre en œuvre un plan d'actions doté des moyens suffisants et d'objectifs quantifiés.

Nous l'avons déjà dit lors de la proposition du Plan d'action en faveur de l'environnement et de la santé présentée par la Commission, nous avons besoin de mesures concrètes et des

financements adéquats.

L'aide au développement

Dans le cadre des aides au développement, il faut élaborer des programmes fondés sur une vision des grands problèmes affectant des régions entières, plutôt que de consacrer les efforts financiers à des projets distribués sans cohérence ni synergie. Cette démarche permettrait d'éviter certains écueils. Ainsi, l'aide apportée en Tanzanie pour la mise aux normes d'établissements de transformation de poissons destinés à l'exportation a des conséquences négatives sur l'accès des populations locales à cette source d'approvisionnement alimentaire. L'intégralité de la pêche étant vendue à l'étranger, les problèmes de malnutrition, voire de famine guettent ce pays qui ne dispose pas de ressources alimentaires suffisantes. Nous devons aussi être vigilants sur la mise en œuvre des accords de Doha et vérifier que l'objectif de l'accès aux médicaments pour les pays en développement est bien effectif.

Le commerce équitable, certes encore peu répandu, propose un mode de production et de consommation qui contribue pleinement au développement durable et que nous devons encourager au niveau de l'Union Européenne.

Comment améliorer les moyens de la mise en œuvre du développement durable ?

Le processus législatif doit être accéléré. Pour garantir la mise en œuvre efficace du développement durable, il faut établir des objectifs quantifiés pour chaque secteur selon un calendrier précis, avec des outils de suivi pertinents et des évaluations régulières. Un contrôle efficace, avec possibilité de sanction, doit être mis en place. Une relance du processus de Cardiff est essentielle pour que tous les secteurs intègrent le concept de développement durable. Celui-ci doit se baser sur l'interdisciplinarité, afin d'ouvrir de nouveaux champs de connaissance.

Le dynamisme de l'Europe dans les innovations technologiques environnementales est reconnu, mais c'est l'ensemble de la recherche et de l'innovation qui doit intégrer le concept de développement durable.

Les perspectives financières doivent prendre en compte la R&D et l'application des normes environnementales par les États membres.

Il s'agit de créer de nouvelles formes de gouvernance du niveau international au local, en s'assurant de la mobilisation de tous. L'OMC devrait réguler les marchés de capitaux et les échanges commerciaux afin d'éviter tout dumping social et environnemental.

Conclusion

Notre mode de production, s'il permet la croissance, dégrade notre environnement. Le progrès scientifique et technique, ne peut suffire à lui seul à enrayer cette destruction. Ainsi, en plus d'une réelle volonté politique, il est nécessaire de responsabiliser le citoyen. Celui-ci doit prendre conscience de cette évolution et modifier son mode de vie en conséquence afin de léguer un monde préservé aux générations futures. Les pouvoirs publics et la société civile doivent donc agir de concert. Le développement durable exige une perspective planétaire qui

transcende les préoccupations quotidiennes et intérêts en place.

14.7.2005

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS

keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjonile

säästva arengu keskkonnaaspektide kohta
(2005/2051(INI))

Arvamuse koostaja: Sepp Kusstatscher

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et edusammud säästva arengu teel on saavutatavad üksnes säästva arengu kõigi kolme dimensiooni, st keskkonna, tööhõive/sotsiaalvaldkonna ning majanduslike aspektide võrdsel arvestamisel;
2. väljendab oma muret, kuna säästva arengu strateegia läbivaatamise raames tehtud esimese hinnangu käigus selgus, et suurt osa Euroopa kodanikest puudutavad jätkuvalt sellised rasked majanduslikud ja sotsiaalsed probleemid nagu vaesus, tööpuudus, sotsiaalne tõrjutus ning vahendite õiglaseks jaotamiseks vajalike abinõude ja mehhanismide puudumine, ning et need kõik on probleemid, mis oluliselt takistavad igasuguseid püüdeid käesoleva strateegia elluviimiseks; väljendab oma sügavat muret ka seoses selliste nähtuste ilmnemise või prognoositud halvenemisega nagu nt dramaatiline demograafiline areng Euroopa Liidus ja vastupidine tendents lõunapoolsetes vähemarenenud maades;
3. toetab komisjoni arvamust, et Göteborgi säästva arengu strateegia ja Lissaboni strateegia, mille põhiülesanded on konkurentsivõime tõstmine, uute töökohtade loomine, sotsiaalse integratsiooni edendamine, keskkonnakaitse ja riskide ennetamine, täiendavad teineteist; rõhutab piiratud majandusressursside valguses vajadust mõlema strateegia järelevalvementluse ning identse, tõhusa ja süstemaatilise läbivaatamise järele;
4. nõuab Euroopa sotsiaalmudeli ühtset laiendamist ja sellel mudelil põhinevaid soovitusi, et julgustada liikmesriikide võitlust mittesäästvate tendentsidega nagu vaesus ja sotsiaalne tõrjutus; on arvamusel, et selleks tuleks välja töötada sotsiaalse olukorra hindamise näitajad, et kasutada neid säästvuse mõju hindamisel; rõhutab, et Euroopa vajab makromajanduslikku raamistikku, mis toetab säästvat arengut ja soodustab ökoloogilist

sisenõudlust, tööhõivet ja sotsiaalset ühtekuuluvust;

5. taunib konkreetsete ettepanekute puudumist vaesusest, sotsiaalsest tõrjutusest ja ebaõiglasest jaotumisest tingitud probleemide lahendamiseks; kutsub komisjoni tungivalt üles esitama konkreetseid algatusi ja tõhusaid rakendusmeetmeid, et taotletud eesmärgid ka tõeliselt saavutada; peab pakutud suuniseid olemasolevate suundumuste muutmiseks liialt vähe siduvateks; viitab sellega seoses näitena komisjoni algatusele ühiskonna vananemise probleemi analüüsiks, mis peab Euroopa Liidu ja kodanikuühiskonna poliitikatasandite osalemise kaudu viima konkreetsete probleemilahendusteni;
6. tuletab meelde, et liikmesriikidel on täita keskne roll sotsiaalkaitsesüsteemide, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse valdkondades; viitab aga samas, et see vajab ka üleeuroopalist eesmärkide püstitamist ning tegevuskavasid, mille raames tuleb paika panna eeskätt sotsiaalsete ühenduste, VKEde ja majanduspartnerite roll ning Euroopa kodanike panus üldiselt; palub komisjoni avatud koordineerimismeetodi raames kindlaks määrata, kuidas nimetatud eesmärgid ja tegevuskavad võiksid välja näha ning kuidas oleks võimalik iga liikmesriigi edusamme või tagasiminekut pidevalt jälgida ja selgelt dokumenteerida;
7. rõhutab, et sotsiaalkaitsesüsteemide jätkusuutlikku rahastamist on võimalik tagada üksnes põlvkondadevahelise suurema solidaarsusega; rõhutab, et on eriliselt tähtis kasvatada kodanikke vastutustundlikuks sotsiaalsetes ja keskkonnaküsimustes; nõuab töjõukulutuste vähendamist liikmesriikide maksusüsteemides; nõuab liikmesriikidevahelist suuremat koordineerimist, et vähendada sotsiaalset tõrjutust, tagada paremini Euroopa kõigi kodanike sotsiaalne kaitse ning kehtestada kõikjal kõrged ja ühtsed ökoloogilised normid;
8. kutsub üles finantsperspektiivis 2007–2013 arvestama piisava hulga vahenditega, et töötada erinevatel tasanditel vastu mittesäästvatele suundumustele nagu vaesus, sotsiaalne tõrjutus ja ühiskonna vananemise tagajärjed; rõhutab, et säästev areng peab seepärast olema ELi kõigi poliitikavaldkondade juhtpõhimõte; soovib, et nimetatud finantsperspektiiv näeks ette piisavad rahalised vahendid täieliku tööhõive ja sotsiaalse integratsiooni toetamiseks ning vaesuse likvideerimiseks ja sotsiaalse, territoriaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse tugevdamiseks;
9. nõuab kindlalt, eriti arvestades piiratud rahalisi ressursse, et täiustataks ka edaspidi jätkusuutlikkuse mõju hindamist (*impact assessments*) ja et sealjuures saadud teadmisi järjekindalt kohaldataks;
10. toetab komisjoni nõudmist püstitada eesmärgid võitluseks negatiivsete suundumustega; keskpika eesmärgina peaks kesksel kohal olema Euroopa põhiseaduses püstitatud nõue taotleda "Euroopa säästvat arengut, mis põhineb tasakaalustatud majanduskasvul [...], kõrge konkurentsivõimega sotsiaalsel turumajandusel, mille eesmärk on saavutada täielik tööhõive ja sotsiaalne progress, samuti kõrgetasemelisel keskkonnakaitset ja keskkonna kvaliteedi parandamisel"; on arvamusel, et sellest kõrgemast eesmärgist peab tulema konkreetseid vahe-eesmärgid;
11. nõuab, et seitsmendat teadusuuringute raamprogrammi rakendataks selliselt, et säästev areng leiaks üha rohkemates valdkondades kandepinda ning aitaks kaasa kvaliteetsete töökohtade loomisele;

12. nõuab ootuste täitmist, mis on seotud kogu töövõimelise elanikkonna – olenemata vanusest ja soost – hõivamisega tööturul, kasutades selleks elukestva õppimise võimalust, et edendada sel moel kõiki meetmeid säästva arengu strateegia raames;

MENETLUS

Titre	Säästva arengu keskkonnaaspektid
Viited	2005/2051(INI)
Vastutav komisjon	ENVI
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	EMPL 12.5.2005
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	Sepp Kusstatscher 15.3.2005
Arutamine komisjonis	24.5.2005 14.6.2005
Muudatuste vastuvõtmise kuupäev	12.7.2005
Lõpphääletuse tulemused	Poolt: 34 Vastu: 1 Erapooletuid: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jan Andersson, Roselyne Bachelot-Narquin, Philip Bushill-Matthews, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Luigi Cocilovo, Jean Louis Cottigny, Proinsias De Rossa, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Joel Hasse Ferreira, Stephen Hughes, Sepp Kusstatscher, Jean Lambert, Bernard Lehideux, Mary Lou McDonald, Thomas Mann, Mario Mantovani, Jan Tadeusz Masiel, Jiří Maštálka, Maria Matsouka, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, José Albino Silva Peneda, Jean Spautz, Anne Van Lancker
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Edit Bauer, Mihael Brejc, Dieter-Lebrecht Koch, Roberto Musacchio, Elisabeth Schroedter, Marc Tarabella, Anja Weisgerber, Tadeusz Zwiefka
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 178 lg 2)	

MENETLUS

Pealkiri	Säästva arengu keskkonnaaspektid		
Menetluse number	2005/2051(INI)		
Menetlusalus	art 45		
Vastutav komisjon Loa kinnitamisest istungil teada andmise kuupäev	ENVI 12.5.2005		
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	ITRE 12.5.2005	EMPL 12.5.2005	ECON 12.5.2005
Arvamuse esitamisest loobumine otsuse kuupäev	ITRE 21.6.2005	ECON 10.5.2005	
Tõhustatud koostöö istungil teada andmise kuupäev			
Raportile lisatud resolutsiooni ettepaneku(d)			
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	Anne Ferreira 24.5.2005		
Aseraportöör(id)			
Arutamine komisjonis	3.10.2005	22.11.2005	
Vastuvõtmise kuupäev	22.11.2005		
Lõpphääletuse tulemused	poolt:	38	
	vastu:	3	
	erapooletuid:	8	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Adamos Adamou, Georgs Andrejevs, Irena Belohorská, Johannes Blokland, Hiltrud Breyer, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Edite Estrela, Karl-Heinz Florenz, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Mary Honeyball, Marie Anne Isler Béguin, Caroline Jackson, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Urszula Krupa, Marie-Noëlle Lienemann, Peter Liese, Roberto Musacchio, Riitta Myller, Péter Olajos, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Dagmar Roth-Behrendt, Guido Sacconi, Carl Schlyter, Richard Seeber, Jonas Sjöstedt, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Marcello Vernola, Anja Weisgerber and Åsa Westlund		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Margrete Auken, David Casa, Christofer Fjellner, Genowefa Grabowska, Erna Hennicot-Schoepges, Anne Laperrouze, Robert Sturdy and Andres Tarand		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 178 lg 2)			
Esitamise kuupäev – A6	1.12.2005	A6-0383/2005	